

Sag. Jeg har endnu ikke taget min Bestemmelse om, hvorvidt jeg vil stemme for Sagens Henviisning til et Udvalg. Skulde min Afstemning gaa i denne Retning, vil jeg udtrykkelig reservere mig og Meningsfæller imod, at det skulde være vor Mening dermed at slaa Sagen ihjel; men dersom vi stemme for, at Sagen for Exempel henvises til det militære Udvalg, erkjender jeg det for Pligt, at Sagen fremmes saa hurtigt, at denne Henviisning ikke bliver en Begravelsesforretning.

Formanden (Krabbe): For at forebygge Gjentagelser, skal jeg udtrykkelig henvende Opmærksomheden paa, at Spørgsmaalet om Udvalg kommer til selvstændig Drøftelse senere.

Dinesen: Jeg vil kun gjøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, at noget af de Medlemmer, der ønske at faae Sagen i Udvalg, ønsker det i den Hensigt at faae Sagen begravet.

Winther: Jeg havde ikke tænkt mig det muligt, at jeg skulde komme til at stemme for et Lovforslag, der gik ud paa at holde Leirpøvelser. Jeg har altid været mod saadanne og er ogsaa i og for sig mod dette Forslag, men her foreligger jo iforvejen vedtaget en Lov om Leirpøvelser, ved hvilke Mandstabet skal være samlet i 45 Dage, og der er bevilget en betydelig Sum dertil. Nu kommer der her et Forslag frem, der gaar ud paa at spare Mandstabet en Treiedel af Liden og det netop af en Tid, hvor der er den største Brug for dets Arbeidskraft. Naar dertil kommer, at Ministeren erklærer, at han indstaar for, at Udgiften ikke vil blive større end den, der nu er bevilget, saa spørger jeg, hvorledes skulde jeg saa kunne lade være at stemme for dette Forslag? Det er en Selvfølge, at det maa jeg med Nødvendighed gjøre efter min hele Betragtning af denne Sag. Naar man vil tage de militære Hensyn, saa forekommer det mig virkelig, at det har Noget paa sig, hvad Ministeren agter at opnaa ved den paatænkte Ordning. Er det ikke af Vigtighed at have en Øvelse i en overordentlig hurtig Koncentration i et Land som vort, der tildels bestaar af Øer? Er det ikke rigtigt, at det bliver prøvet, hvor hurtig Jernbanerne kunne befordre en stor Mængde Soldater hen til det Sted, hvor de skulle samles? Dertil kommer, at, hvad der forekommer mig at være det eneste Diemed med den Art Indfaldelser, i hvilket det er værd at bevilge Noget til Leirpøvelser, er den større udgaaende Øvelse. Det forekommer mig dog, at man har hørt her i Landet hvert Aar, at det Dræbende ved disse Leirpøvelser, som nu ere foretagne i længere Tid, er dette, at de altid vare paa det samme Sted. Det var først isjor, vi havde

en lille Afspærging; men den ere Folk jo heller ikke tilfredse med. Naar det er saaledes, som en af de sidste ærede Talere (Sagb) sagde, at enhver Officer og Underofficer kan enhver Vække og ethvert Dige udenad, hvad vindes der saa ved at holde Øvelserne paa den Maade? Hvad der derimod her tilsigtes, er jo at føre Hæren frem, som om der skulde gjøre Krigstjeneste, og det forekommer mig dog, at der er noget Fornuftigt i at gjøre en Prøve af den Art. Jeg kan ingenlunde tro, at det skal gaa saaledes til, som det ærede Medlem fra Stege (Bojssen) sagde, at han han troede, at Hærens Disciplin maatte svækkes ved at foretage en saadan Øvelse. Det var ikke godt for vort Land, at det skulde gaa saaledes til, at, naar vor Hær kom ud paa vild Mark og skulde ile hen, hvor Fædrelandet kaldte den for dets Arne, den saa skulde blive svækket i Disciplinen derved, at den marscherede. (Nødsigelse). Saaledes opfattede jeg det ærede Medlem. Det forekom mig, at han sagde, at, hvad der var indvundet ved Opholdet i Leiren med Hensyn til Disciplinen, kunde mulig gaa tabt under den udgaaende Øvelse. Saaledes tror jeg, at det ærede Medlem har sagt. Det vil nu imidlertid Rigsdagstidenden vise, og dersom det er rigtigt, siger jeg, at det vilde staa sørgeligt til. Men lad os ogsaa ogsaa gjøre den Erfaring og se, om vort ringe Mandstabs er saaledes beskaffent, at det, naar det bliver ført ud paa Markene og der skal tage til Takke med det Logement, det kan faae der, som om det var i Krigstid, bliver slapt i Disciplinen. Er saa Tilfældet, maa jeg antage, at det maa være en stor Mangel ved vor Ungdom, og at den altsaa trænger til at aflægge noget af denne Mangel netop ved Øvelsen. Jeg har dog troet, at der paa den Maade kunde vindes nogen Erfaring baade for Officerer og Mandstabs, som man ikke kan faae derved, at de altid ligge paa eet Sted med denne Leir. Jeg skal naturligvis iøvrigt ikke indlade mig videre derpaa, da det er Ting, jeg kjender saa lidt til. (En Stemme: Hør!). Ja, men jeg kan godt regne ud, at 30 fra 45 er 15, og at det er en Fordel for Mandstabet at være fri i 15 Dage, især paa en Tid, da det kan bruges til at høste eller til andet Markarbejde. Jeg skal altsaa blot sige dette, at under de foreliggende Omstændigheder er det en Selvfølge, at jeg skal gjøre Alt, hvad jeg kan, nemlig ved min egen Stemme — Mere har jeg ikke at disponere over — for at støtte Sagens hurtige Fremme i det jeg indser, at, naar den først kommer ind under deres Behandling, som jeg her idag til min Forundring hører tale Hærens Sag ligeoverfor den ærede Krigsminister, kan jeg ikke love mig noget Godt deraf. Det har forundret mig noget at høre forskellige ærede Talere tiltro sig: at vide bedre Bested om, hvad der er gavnligt for Hæren, end den ærede Krigsminister. Naar, det kan maasse være, at de forstaa sig bedre